

Arrest

nr. 161 133 van 1 februari 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese nationaliteit te zijn, op 28 januari 2016 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 23 januari 2016 tot binnenkomstweigering met terugdrijving – asielzoeker.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 februari 2016 om 11 uur.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MANZANZA, die loco advocaat C. KAYEMBE-MBAYI verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij die verklaart van Congolese nationaliteit te zijn, kwam in het bezit van een vals paspoort op 23 januari 2016 aan op de luchthaven te Zaventem vanuit Brazzaville, Congo via Cassablanca.

Eveneens op 23 januari 2016 diende de verzoekende partij een asielaanvraag in.

Op diezelfde dag nam de verwerende partij een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

Tevens nam de verwerende partij op 23 januari 2016 een beslissing tot binnenkomstweigering met teruggedrijving – asielzoeker. Dit is de thans bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

*“BESLISSING TOT BINNENKOMSTWEIGERING MET TERUGDRIJVING-ASIELZOEKER
In uitvoering van artikel 72, §1, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf en de vestiging van vreemdelingen,
wordt de toegang tot het Rijk geweigerd aan mevrouw,
(...)
Derhalve wordt de betrokkene teruggedreven, zodra deze beslissing uitvoerbaar wordt.*

REDEN VAN DE BESLISSING:

Art. 3, eerste lid, 2° - Niet in het bezit van een geldig reisdocument/geldige reisdocumenten

Art. 3, eerste lid, 2° - In het bezit van een vals/nagemaakt/vervalst reisdocument

Art. 3, eerste lid, 2° - Niet in het bezit van een geldig visum of geldige verblijfsvergunning

Art. 3, eerste lid, 2° - In het bezit van ene vals/nagemaakt/vervalst visum of een valse/nagemaakte/vervalste verblijfsvergunning

In uitvoering van artikel 53bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt betrokken teruggeleid naar de grens van het land waaruit hij (zij) gevlucht is en waar, volgens zijn (haar) verklaring, zijn (haar) leven of vrijheid bedreigd zou zijn.”

De verzoekende partij verklaarde 5 maanden zwanger te zijn.

Gezien de verklaring van de verzoekende partij betreffende haar zwangerschap besloot de verwerende partij een echo te nemen. Hieruit bleek dat de verzoekende partij 35 weken zwanger is en dat de vermoedelijke bevallingsdatum 23 maart 2016 is.

Op 1 februari 2016 werd de verzoekende partij vrijgesteld.

2. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt een exceptie van niet ontvankelijkheid op bij gebrek aan het rechtens vereiste belang. Ze stelt dat de verzoekende partij werd vrijgesteld en dat ze ingevolge haar vastgestelde zwangerschap niet zal worden verwijderd.

De Raad wijst er op dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Het wordt niet betwist dat de verzoekende partij 35 weken zwanger is en dat de vermoedelijke bevallingsdatum op 23 maart 2016 is.

De verwerende partij heeft bij haar nota met opmerkingen een dienstnota van de FOD Binnenlandse Zaken van 21 maart 2008, nr. 0/08/115 gevoegd waaruit blijkt dat er na 34 weken zwangerschap geen verwijderingen meer worden uitgevoerd.

Ter terechtzitting brengt zij het bewijs dat de verzoekende partij op 1 februari 2016 werd vrijgesteld.

Gelet op de vrijstelling van de verzoekende partij, hetgeen inhoudt dat de verzoekende partij werd toegelaten op het grondgebied en de door de verwerende partij gegeven garantie dat de verzoekende partij niet zal worden verwijderd van het grondgebied, dient te worden vastgesteld dat de beslissing tot binnenkomstweigering met teruggrijping – asielzoeker van 23 januari 2016, impliciet doch zeker werd ingetrokken.

De verzoekende partij getuigt niet meer van een actueel rechtens vereiste belang bij haar vordering.

Derhalve is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid onontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een februari tweeduizend zestien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU